

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže, soudkyně Mgr. Věry Jachurové a soudce Mgr. Bc. Jana Schneeweise v právní věci

žalobce: **P. L.**
bytem XXX
zastoupený advokátem JUDr. Ondřejem Moravcem
se sídlem Malé náměstí 124, Hradec Králové

proti

žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**
se sídlem Praha 6, Antonína Čermáka 2a,

za účasti této osoby zúčastněné na řízení: M. Z.
bytem XXX
zastoupený advokátem Mgr. Liborem Zbořilem
se sídlem Praha 5, Plzeňská 3350/18

o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 11.9.2020
č.j. O-555383/D20051913/2020/ÚPV

takto:

I. Žaloba se zamítá.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. P.

- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí označeného v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž předseda Úřadu průmyslového vlastnictví zamítl rozklad žalobce a potvrdil rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví (dále jen „Úřad“) ze dne 30. 4. 2020 o zamítnutí námitek podaných žalobcem podle § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZOZ“) proti zápisu přihlašovaného slovního označení zn. sp. O-555383 ve znění „PSÍ BOUDA“, jehož přihlašovatelem je M. Z.
2. V odůvodnění napadeného rozhodnutí předseda Úřadu průmyslového vlastnictví (dále označovaný též jako „orgán rozhodující o rozkladu“) konstatoval, že Úřad v prvostupňovém rozhodnutí shrnul doklady předložené žalobcem za účelem prokázání jeho tvrzení, že je uživatelem nezapsaného nebo jiného označení v obchodním styku (dále též jen „nezapsané označení“) „PSÍ BOUDA“ ve smyslu § 7 odst. 1 písm. e) ZOZ. Tyto doklady popsal a zhodnotil s tím, že samy o sobě ani ve vzájemných souvislostech nemají žádnou vypovídací hodnotu o užívání tohoto nezapsaného označení žalobcem. Ten nepředložil žádné důkazní materiály prokazující skutečné užívání tohoto označení pro příslušné produkty před podáním přihlášky napadeného označení ve vztahu k relevantnímu spotřebiteli. Není tedy možno usoudit, že označení „PSÍ BOUDA“ užíval v obchodním styku na území České republiky takovým způsobem, že by se toto označení vžilo pro produkty jím na trhu poskytované. Žalobce tudíž nelze označit za uživatele nezapsaného nebo jiného označení užívaného v obchodním styku, k němuž mu náleží práva, a není možné dospět k závěru, že by zápisem napadeného označení do rejstříku došlo k zásahu do jeho starších práv. Dle orgánu rozhodujícího o rozkladu nebylo účelné zabývat se dalšími podmínkami, které k úspěšnému uplatnění předmětného námitkového důvodu vyžaduje zákona, neboť by to nemohlo konečné rozhodnutí ve věci ovlivnit. Námitky podané žalobcem podle § 7 odst. 1 písm. e) ZOZ tak byly shledány neopodstatněnými.
3. Orgán rozhodující o rozkladu následně shrnul žalobcem podaný rozklad a vyjádření přihlašovatele napadeného označení (osoby zúčastněné na řízení) a citoval relevantní právní úpravu. Poté konstatoval, že přihláška slovní ochranné známky ve znění „PSÍ BOUDA“ zn. sp. O-555383 byla podána dne 17. 4. 2019 a zveřejněna dne 19. 6. 2019 pro tento seznam služeb zařazených do tříd podle mezinárodního třídění výrobků a služeb: (35) řízení obchodní činnosti a reklamy; (40) pivovarnické služby; (43) restaurace, pivnice, bar. Ve vztahu k posuzované problematice pak orgán rozhodující o rozkladu v obecné rovině poznamenal, že pokud jde o námitkový důvod uplatněný dle § 7 odst. 1 písm. e) ZOZ, namítající musí doložit, že je uživatelem nezapsaného označení (např. takové označení, které neformálně vykazuje způsobem užívání vlastnosti ochranné známky) nebo jiného označení (např. obchodní firma zapsaná v obchodním rejstříku) v obchodním styku (tzn. ve vztahu k namítaným výrobkům a/nebo službám). Toto označení je třeba užívat

Shodu s prvopisem potvrzuje V. P.

v obchodním styku v takovém rozsahu a takovým způsobem, aby bylo možné za splnění dalších podmínek námitkového důvodu konstatovat, že napadená přihláška ochranné známky zasahuje do práv z něho plynoucích. Dikce § 7 odst. 1 písm. e) ZOZ výslovně nestanovuje potřebný rozsah užívání namítaného nezapsaného označení v obchodním styku; zjevně však teprve jeho užíváním („uživatel nezapsaného nebo jiného označení“) pro dané výrobky a služby k němu namítající nabyde práv. Zároveň je zřejmé, že musí jít o práva, která jsou dostatečně silná, aby zamezila zápisu napadeného označení do rejstříku ochranných známek. Užívání nezapsaného či jiného označení v obchodním styku by proto obecně mělo být déletrvající a kontinuální. Přítomnost nezapsaného nebo jiného označení na trhu musí působit na spotřebitelskou veřejnost tak, aby s ním spojovala obchodní původ jím označovaných výrobků a/nebo služeb. Obecně lze konstatovat, že musí jít o označení užívané ve větším než místním dosahu ve smyslu dřívější právní úpravy. Úřad při hodnocení dokladů zohledňuje hospodářský objem představovaný souhrnem všech úkonů spojených s užíváním namítaného nezapsaného nebo jiného označení i délku časového období, během kterého došlo k úkonům spojeným s užíváním namítaného nezapsaného nebo jiného označení, jakož i četnost těchto úkonů. Pro úspěšné uplatnění námitkového důvodu dle § 7 odst. 1 písm. e) ZOZ je pak třeba, aby výrobky a/nebo služby, ve vztahu k nimž je výše uvedeným způsobem namítané označení užíváno, byly shodné nebo podobné s výrobky a/nebo službami, pro něž má být zapsáno napadené označení. Zároveň musí být splněna podmínka shodnosti nebo podobnosti napadeného označení s označením namítaným.

4. Jak shrnul orgán prvního stupně řízení, žalobce je od roku 1998 majitelem nemovitosti na adrese V Kopečku 81/1, Hradec Králové, jejíž součástí je nebytový prostor, kde se tradičně již v minulosti nacházela vinárna/hospoda/restaurant „Psí bouda“. Tato nemovitost prošla rekonstrukcí a od roku 2001 byla žalobcem pronajímána různým nájemcům. Posledním nájemcem byl v letech 2013 - 2019 přihlašovatel napadeného označení (tj. osoba zúčastněná na řízení), jenž v této nemovitosti provozoval restauraci pod názvem „Psí bouda“. Žalobce v rozkladu zdůraznil, že přihlašovatel coby nájemce dle dohody používal jeho majetek, včetně nezapsaného označení „PSÍ BOUDA“ s tím, že nájemce bude svou činností podporovat spojení předmětné restaurace s označením „PSÍ BOUDA“ a posilovat jeho goodwill. K tomuto tvrzení orgán rozhodující o rozkladu uvedl, že mezi žalobcem předloženými doklady se nevyskytuje žádný, který by přímo či nepřímo upravoval vzájemné vztahy majitele nemovitosti a nájemců, provozovatelů restauračního zařízení (včetně posledního z nich, tj. přihlašovatele), pokud jde o užívání jakéhokoli označení, jmenovitě pak nezapsaného označení „PSÍ BOUDA“. Tato nemovitost není v předložených nájemních smlouvách tímto názvem označena, není v nich zmíněno žádné právo namítajícího k takovému označení a neplynou z nich jakákoli pravidla či závazky týkající se jeho užívání v rámci obchodní činnosti nájemců. Na předávacích protokolech a dokumentu o vyúčtování plynu se sice namítané označení vyskytuje jakožto název provozovny, jedná se však o interní dokumenty bez jakékoli vypovídací hodnoty o případném způsobu a formě užívání namítaného označení ve vztahu k veřejnosti, resp. o subjektech, kteří ve spojení s ním v obchodním styku vystupovali. Orgán rozhodující o rozkladu dodal, že nemá pochybnost o povědomosti jednotlivých nájemců o spojení názvu „PSÍ BOUDA“ s provozovnou restauračních či podobných služeb v dané nemovitosti, nicméně tvrzení žalobce o vzájemných dohodách ohledně užívání daného označení s nájemci není jakkoli potvrzeno či doloženo relevantními doklady či alespoň souhlasným

Shodu s prvopisem potvrzuje V. P.

vyjádřením nájemců; v tomto řízení je tedy nelze brát za prokázané a zohlednit Obdobně jako nepodložené orgán rozhodující o rozkladu odmítl související rozkladové tvrzení, že jedním z důvodů neprodloužení nájemní smlouvy s přihlašovatelem v roce 2019 byla skutečnost, že ten přestal v dostatečné míře respektovat požadavek pronajímatele na kontinuální posilování dobrého jména domu a tím i označení „PSÍ BOUDA“, na němž si žalobce údajně velmi zakládal.

5. Dle orgánu rozhodujícího o rozkladu je zásadní otázkou stávajícího řízení vyhodnocení toho, prokázal-li žalobce předloženými doklady, že se stal před podáním přihlášky napadeného označení uživatelem nezapsaného označení „PSÍ BOUDA“, tj. zda toto označení v obchodním styku v dané době užíval analogicky jako ochrannou známku, tj. pro označování jím nabízených služeb, které musejí být shodné či podobné se službami, pro něž je napadené označení „PSÍ BOUDA“ přihlašováno. Žalobce podle svých slov nebyl nikdy provozovatelem restaurace a neužíval nikdy dané označení coby hospodský. Jako majitel, který nebytové prostory s tímto názvem koupil, je však udržoval a pronajímal s akcentem na zachování renomé svého označení „PSÍ BOUDA“. Daná nemovitost podle něj vešla do širšího povědomí veřejnosti svým označením „PSÍ BOUDA“; je tak běžně a dlouhodobě označována nejen obyvateli v širším okolí a mnohokrát tak byla nazvána a zmíněna v časopisech a denním tisku. Žalobce má za to, že se koupí dané nemovitosti měl stát mj. majitelem s ní úzce spjatého názvu „PSÍ BOUDA“, a to pro činnosti, s nimiž je toto označení historicky nepřetržitě a dlouhodobě pevně spojeno. Těmi jsou restaurační činnost, vinárenská činnost, pohostinská činnost, resp. vše úzce spjaté s činnostmi (35) řízení obchodní činnosti a reklamy; (40) pivovarnické služby; (43) restaurace, pivo, bar. Zastává proto názor, že splňuje podmínky definované v § 7 odst. 1 písm. e) ZOZ, když je nejen uživatelem, ale zejména majitelem tam definovaného nezapsaného označení. Předmětnou nemovitost „PSÍ BOUDA“ vlastní a v rámci obchodního styku (zde komerčního pronájmu) jako restaurační zařízení „PSÍ BOUDA“ dlouhodobě a cíleně pronajímá.
6. Orgán rozhodující o rozkladu tento výklad § 7 odst. 1 písm. e) ZOZ předestřený žalobcem neakceptoval. Nabytí (koupě) nemovitosti, v níž je a bývala provozována restaurace (vinárna či klub) s názvem „PSÍ BOUDA“, z jejího majitele ještě nečiní uživatele nezapsaného označení či jiného označení v obchodním styku tak, jak je pro známkoprávní účely definováno a vykládáno. Dokonce ani prokázané postupné uzavření nájemních smluv se čtyřmi subjekty, které v nemovitosti patrně provozovaly restaurační či podobné zařízení, na tom bez dalšího nic nemění. Je na žalobci, aby předloženými doklady prokázal, že označení „PSÍ BOUDA“ před podáním přihlášky napadené ochranné známky užíval v obchodním styku, ve stávajícím případě konkrétně pro služby shodné či podobné službám (35) řízení obchodní činnosti a reklamy; (40) pivovarnické služby; (43) restaurace, pivo, bar. Jinými slovy žalobce musí prokázat, zda se toto označení vyskytovalo na relevantním segmentu trhu v takové formě a míře, aby je spotřebitelé mohli začít vnímat jako distinktivní, odlišující označení žalobce. Předložené doklady sice prokazují přítomnost restauračního či podobného zařízení „PSÍ BOUDA“ v předmětné nemovitosti již od 70. let 20. století (byť nikoli nepřetržitě), většina z nich však prokazuje právě a pouze tento fakt. Doklady týkající se reálného užívání označení „PSÍ BOUDA“ ve vztahu k veřejnosti ve spojení s konkrétními službami, tj. týkající se reálné obchodní činnosti žalobce pod tímto označením, v podstatě předloženy nebyly. V některých dokladech je

zmiňována někdejší vinárna či místo, kde bývala známá hospoda Psí bouda; tyto doklady se vztahují k provozům fungujícím v minulosti (před rokem 2000). V dalším dokladu je popsáno otevření sportklubu s uvedením jména jeho provozovatele. Všechny zmíněné doklady představují výtisky z publikací či tisku lokálního charakteru, nezapsané označení se v nich vyskytuje většinou jen okrajově, vztahuje se buď k historii provozu vinárny či hospody v příslušném objektu. Pouze ve dvou případech se zmínka o novém sportklubu váže k období, kdy byl majitelem nemovitosti namítající. Z výtisků z webových stránek pernstejn.cz a pivnidenicek.cz pouze vyplývá, že provozovna „PSÍ BOUDA“ na dané adrese v roce 2017 nabízela Jubilejní pivo, resp. že restauraci „PSÍ BOUDA“ objevil 15. 12. 2013 uživatel M. S. Žalobcem předložené doklady jsou tak dílem interního charakteru, dílem svědčí o existenci vinárny či hospody s názvem „PSÍ BOUDA“ na tomto místě v minulosti. Jen několik jednotlivých dokladů hovoří o vlastním provozu sportklubu či restaurace „PSÍ BOUDA“ v období po ukončení rekonstrukce nemovitosti žalobcem. Dva z nich se vztahují k roku 2000, dva pak k letům 2013, resp. 2017. Ze žádného z těchto relevantních dokumentů však nevyplývá vztah označení „PSÍ BOUDA“ a žalobce, potažmo jím poskytovaných služeb. Přitom ani doklady interní povahy neupravují užívání tohoto označení ve vztazích mezi žalobcem a nájemci, včetně osoby zúčastněné na řízení. Není z nich seznatelné, že by žalobce ve vztahu k nim či k veřejnosti vystupoval jako subjekt, který si nárokuje k tomuto označení práva odpovídající právům k nezapsanému označení ve smyslu § 7 odst. 1 písm. e) ZOZ. I kdyby však bylo hypoteticky možné přičíst žalobci doklady obsahující označení „PSÍ BOUDA“ užívané ve vztahu k veřejnosti, s ohledem na jejich malé množství, obsah a časovou nenávaznost by jen stěží mohly prokázat takové užívání daného označení, jež by bylo s to založit práva uživatele nezapsaného označení uplatnitelná dle uvedeného ustanovení. Orgán rozhodující o rozkladu s ohledem na výše uvedené přisvědčil orgánu prvního stupně řízení, že celkově se jedná o podklady, které ani samy o sobě ani ve vzájemných souvislostech nemají žádnou vypovídací hodnotu o užívání nezapsaného označení v obchodním styku žalobcem. Není z nich možno usoudit, že žalobce namítané označení „Psí bouda“ užíval v obchodním styku na území České republiky takovým způsobem, že by se toto označení vžilo pro produkty poskytované na trhu jeho osobou. Žalobce tudíž není možno označit za uživatele nezapsaného nebo jiného označení užívaného v obchodním styku, k němuž mu náleží práva, resp. taková práva, na základě kterých by zápisem napadené přihlášky ochranné známky do rejstříku došlo k zásahu do nich. Ani z doložené nájemní smlouvy uzavřené mezi žalobcem jakožto pronajímatelem a osobou zúčastněnou na řízení jakožto nájemcem nevyplývá, že by si žalobce v rámci provozování restaurace osobou zúčastněnou na řízení jakkoli osoboval práva k označení „Psí bouda“. Při pouhé formální argumentaci a při absenci relevantních dokladů nelze dospět k závěru, že by zápisem napadeného označení do rejstříku ochranných známek došlo k zásahu do starších práv žalobce k nezapsanému označení.

7. Orgán rozhodující o rozkladu reagoval též na tvrzení žalobce, že orgán prvního stupně řízení mu vytkl nedostatečný teritoriální rozsah užívání nezapsaného označení. To by podle žalobce mělo být u služeb typu restaurační služby přehodnoceno. Žalobci je dle orgánu rozhodujícího o rozkladu možné přisvědčit v tom, že v případě restaurace, která je obvykle navštěvována osobami z okolí snad několika kilometrů, by neměl být požadován celorepublikový dosah používání označení, neboť u restauračního zařízení postačí povědomí menšího teritoriálního rozsahu. V prvostupňovém rozhodnutí se sice vyskytuje věta *„Tyto dokumenty mapující témata lokální publicistiky nesvědčí o tom, že namítané*

nezapsané označení „Psí bouda“ zná nezanedbatelná část spotřebitelů z pohledu celé České republiky, když toto označení je v nich zmiňováno v podstatě pouze okrajově, navíc bez jakékoli vazby na namítajícího...”, tu však nelze chápat jako vyslovení požadavku nutnosti prokázání celorepublikového dosahu užívání označení. V jejím smyslu nebyla konkrétními články prokázána známost nezapsaného označení u nezanedbatelné části spotřebitelů v ČR. Přitom je stěžejní nevytrhovat hodnocení konkrétních dokumentů z kontextu posouzení ostatních předložených dokladů. Ty jsou z pohledu požadavku na prokázání užívání nezapsaného označení v obchodním styku zcela nedostačující, a to v aspektu kvantitativním, kvalitativním i časovém.

8. Orgán rozhodující o rozkladu uzavřel, že žalobcem předložené doklady neprokazují užívání nezapsaného označení „PSÍ BOUDA“ v souladu s podmínkami, jež vyžaduje zákon. Námitky podané dle § 7 odst. 1 písm. e) ZOZ proti zápisu slovního označení zn. sp. O-555383 ve znění „PSÍ BOUDA“ do rejstříku ochranných známek je tudíž třeba vyhodnotit jako neopodstatněné, a to bez nutnosti zkoumat podobnost či shodnost napadeného a namítaného označení a jimi označovaných výrobků nebo služeb. Napadené označení se proto postupuje k zápisu do rejstříku ochranných známek.
9. V žalobě proti napadenému označení žalobce předně uvedl, že je vlastníkem budovy nacházející se v centru Hradce Králové, v níž byla tradičně nejméně od sedmdesátých let provozována restaurační zařízení různého druhu (vinárna, restaurace, sportbar, pivnice). Pro budovu se pro její provedení vžilo označení Psí bouda. Žalobce se stal vlastníkem této budovy v roce 1998. Již v době nabytí této nemovitosti měl v úmyslu navázat na historickou tradici a v budově obnovit provozování restaurace nesoucí označení Psí bouda. Po provedení rekonstrukce se v budově vystřídal několik nájemců, kteří v pronajatých prostorách provozovali pohostinská zařízení nesoucí označení Psí bouda. V období od 7.11.2013 do 31.5.2019 byla nájemcem a provozovatelem restaurace nacházející se v budově žalobce osoba zúčastněná na řízení. Poté, co na počátku roku 2019 nedošlo mezi žalobcem a osobou zúčastněnou na řízení k dohodě o prodloužení doby nájmu, v důsledku čehož dne 31.5.2019 nájemní vztah zanikl, podala osoba zúčastněná na řízení dne 17.4.2019 přihlášku ochranné známky ve znění PSÍ BOUDA. Účelem této přihlášky byla snaha osoby zúčastněné na řízení o to, aby si poté, co ukončí provozování restaurace Psí bouda v prostorách pronajatých žalobcem, mohla s sebou do nově pronajatých prostor v Hradci Králové označení Psí bouda odnést. Uvedené tvrzení dokládá skutečnost, že osoba zúčastněná na řízení podala návrh na předběžné opatření zakazující novému nájemci restaurace užívání označení Psí bouda a následně proti novému nájemci podala žalobu na ochranu proti nekalé soutěži, které se má současný nájemce restaurace dopouštět právě užíváním označení Psí bouda.
10. Napadené rozhodnutí je dle žalobce nezákonné a nesprávné, protože žalovaný nesprávně vyhodnotil důkazy svědčící o užívání označení Psí bouda žalobcem v obchodním styku, v důsledku čehož nesprávně posoudil otázku, zda žalobce užíval označení Psí bouda pro výrobky a služby, které jsou shodné či zaměnitelné s výrobky a službami, pro něž byla požadována ochrana přihláškou osoby zúčastněné na řízení. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalobce předloženými důkazními prostředky prokázal, že i předešlí nájemci restaurace v budově ve vlastnictví žalobce při označování restaurace užívali označení Psí bouda. Na str. 16 žalobou napadeného rozhodnutí žalovaný výslovně uvádí, že: „nemá

Shodu s prvopisem potvrzuje V. P.

pochybnosti o povědomosti jednotlivých nájemců o spojení názvu PSÍ BOUDA s provozovnou restauračních či obdobných služeb v dané nemovitosti.“ Přesto však žalovaný dospívá k překvapivému závěru, že žalobce dostatečně nedoložil, že toto jednání nájemců bylo uskutečněno ve vzájemných dohodách se žalobcem. Toto hodnocení důkazů je dle žalobce vnitřně rozporné - na straně jedné totiž žalovaný výslovně připouští, že předešlí nájemci užívali označení Psí bouda odkazující na provozovnu, v níž se zařízení nacházelo, současně ale nemá za prokázané, že by se tak dělo v součinnosti se žalobcem, který je vlastníkem budovy.

11. Žalobce považuje za nesprávné též hodnocení důkazů, které přiložil k námitkám a kterými dokládal užívání označení Psí bouda v obchodním styku. Konkrétně se jednalo o předávací protokoly nesoucí označení provozovny a dále výňatky z projektové dokumentace zpracované pro účely rekonstrukce objektu. Žalovaný poukazuje na to, že *„namítající předložené doklady jsou dílem interního charakteru, dílem svědčí o existenci vinárny či hospody s názvem „PSÍ BOUDA“ na tomto místě v minulosti. Jen několik jednotlivých dokladů hovoří o vlastním provozu sportklubu či restaurace „PSÍ BOUDA“ v období po ukončení rekonstrukce nemovitosti namítajícím. Dva z nich se vztahují k roku 2000, dva pak k letům 2013, resp. 2017. Ze žádného z těchto relevantních dokumentů však nevyplyvá, vztah označení „PSÍ BOUDA“ a namítajícího, potažmo jím poskytovaných služeb.*“ Toto hodnocení důkazů nepovažuje žalobce za správné. Ze správného spisu (a koneckonců i z odůvodnění napadeného rozhodnutí) totiž vyplývá, že v provozovně, jejímž vlastníkem je žalobce, byla dlouhodobě (v podstatě nepřetržitě po celou dobu, po kterou je žalobce vlastníkem budovy) provozována restaurace či podobné zařízení nesoucí označení Psí bouda, přičemž toto označení zůstávalo stabilní, zatímco nájemci se měnili. Doklady předložené žalobcem (předávací protokoly) nelze vzhledem k povaze obchodní činnosti žalobce považovat za doklady interního charakteru, neboť se jedná o doklady užívané v obchodním styku s partnery (zákazníky) žalobce. Skutečnost, že žalobce sám nebyl provozovatelem restaurace (slovy žalovaného „neužíval nikdy dané označení coby hospodský“), neznamená bez dalšího, že na žalobce nelze nahlížet jako na osobu užívající označení pro shodné či podobné výrobky, jak požaduje § 7 odst. 1 písm. e) ZOZ. Kdyby žalovaný hodnotil důkazy správně, musel by dospět k závěru, že žalobce svým vlastním jednáním aktivně užíval označení Psí bouda jako označení provozovny restaurace, kterou dával do pronájmu dalším osobám, mezi nimi i osobě zúčastněné na řízení.
12. Osoba zúčastněná na řízení se v podané přihlášce domáhala ochrany mj. pro služby zařazené do třídy 43 – restaurace, pivo, bar. Pokud pak bylo prokázáno, že žalobce je vlastníkem provozovny restaurace, pro kterou ve vztahu ke svým nájemcům používal označení Psí bouda, není možné dospět k závěru, že dané označení nepoužíval pro totožné či podobné výrobky a služby. Dle přesvědčení žalobce se na základě § 7 odst. 1 písm. e) ZOZ může ochrany poskytované uživateli nezapsaného označení domáhat nejen provozovatel restauračního zařízení (tj. hospodský), ale též vlastník, který provozovnu dává do pronájmu jiným osobám.
13. Žalobce dále namítl, že žalovaný při právním posouzení otázky, zda lze žalobce považovat za uživatele staršího nezapsaného označení ve smyslu § 7 odst. 1 písm. e) ZOZ, nedostatečně zohlednil právní povahu označení, jehož ochrany se žalobce podáním námitek domáhal. Napadené rozhodnutí je založeno na východisku žalovaného, podle

kterého „dokonce ani prokázané postupné uzavření nájemních smluv se čtyřmi subjekty, které v nemovitosti patrně provozovaly restaurační či podobné zařízení, na tom bez dalšího nic nemění. Je na namítajícím, aby předloženými doklady prokázal, že označení „PSÍ BOUDA“ před podáním přihlášky napadené ochranné známky užíval v obchodním styku, ve stávajícím případě konkrétně pro služby shodné či podobné službám (35) řízení obchodní činnosti a reklamy, (40) pivovarnické služby; (43) restaurace, pivo bar. Jinými slovy musí prokázat, zda se toto označení vyskytovalo na relevantním segmentu trhu v takové formě a takové míře, aby je daní spotřebitelé mohli začít vnímat jako distinktivní, odlišující označení namítajícího.“ Tato úvaha zachycuje právní východiska, která žalovaný následně aplikoval na skutkový stav zjištěný v námitkovém řízení a která následně vedla žalovaného k závěru, že žalobce své důkazní břemeno neunesl, neboť neprokázal dostatečně intenzivní užívání označení Psí bouda, jež by mělo vést k tomu, že spotřebitelská veřejnost vnímala označení jako distinktivní, odlišující označení žalobce (str. 17 napadeného rozhodnutí). Žalobce namítá, že citovaná právní východiska jsou založena na nesprávné interpretaci § 7 odst. 1 písm. e) ZOZ ze strany žalovaného, která je nepřipustně restriktivní, neboť fakticky vylučuje efektivní ochranu obchodního jména, která má být aplikovaným ustanovením zajištěna. V námitkovém řízení přitom bylo prokázáno, že žalobce užíval předmětné označení jako název provozovny, které svou povahou odpovídá obchodnímu jménu. Žalovaný pochybil, když rozsah důkazního břemene, které měl žalobce v námitkovém řízení nést, nepřizpůsobil této specifické povaze označení, jehož ochrany se žalobce domáhal. Žalovaný ve svém rozhodnutí nesprávně aplikoval identická měřítká, jako by se žalobce domáhal ochrany označení užívaného pro označování výrobků a služeb, které není registrováno jako ochranná známka. Podstata označení, jehož ochrany se žalobce domáhal, je nicméně odlišná. V námitkovém řízení bylo prokázáno, že žalobce užíval předmětné označení jako označení provozovny restaurace. Z napadeného rozhodnutí pak vyplývá, že i žalovaný vzal za prokázané, že jednotliví nájemci užívající provozovnu ve vlastnictví žalobce tuto provozovnu označovali názvem Psí bouda. Žalovaný proto měl označení provozovny právně kvalifikovat jako jiné označení ve smyslu § 7 odst. 1 písm. e) ZOZ. Nutnost rozlišování mezi označením výrobků a služeb na straně jedné a podnikateli a jejich závody na straně druhé vyplývá též z judikatury Soudního dvora Evropské unie (žalobce v této souvislosti odkázal na rozsudek ve věci Céline SARL ze dne 11.9.2009, C-17/06, podle kterého „účelem obchodní firmy, obchodního jména nebo označení provozovny přitom samo o sobě není rozlišovat zboží nebo služby (...). Cílem obchodní firmy je totiž identifikovat společnost, zatímco cílem obchodního jména nebo označení provozovny je označit podnik.“). Žalobce nebyl povinen provést formální registraci označení, neboť ve smyslu čl. 8 Pařížské úmluvy platí, že obchodní jméno je chráněno ve všech unijních zemích, aniž by bylo třeba je přihlašovat nebo zapisovat; nerozhoduje, zdali je či není částí tovární nebo obchodní známky. Označení provozovny lze považovat za obchodní jméno ve smyslu citovaného ustanovení. Žalovaný tudíž pochybil, když se nesprávně zabýval tím, zda žalobce užíval sporné označení k označování výrobků a služeb, místo toho, aby se soustředil na otázku, zda žalobce sporné označení užíval jako název provozovny a zda se jednalo o užívání v takové formě a takové míře, aby je spotřebitelé mohli začít vnímat jako distinktivní označení provozovny žalobce (nikoli tedy pro služby žalobce, jak žalovaný nesprávně uvádí na str. 17 napadeného rozhodnutí).

14. Z žalobou napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalobce se stal vlastníkem budovy, v níž se provozovna označovaná jako Psí bouda nachází, v roce 1998. Již v tomto roce byla budova,

v níž se provozovna nacházela, prokazatelně označena viditelným nápisem VINÁRNA Psí bouda. Dále bylo prokázáno, že žalobce užíval označení Psí bouda jako označení provozovny ve styku s nájemci (na předávacích protokolech) i s dodavateli (projektová dokumentace předložená žalobcem). Rovněž bylo prokázáno, že označení Psí bouda relevantní spotřebitelská veřejnost, za kterou lze považovat potenciální návštěvníky restaurací v Hradci Králové, spojuje právě s provozovnou nacházející se v budově ve vlastnictví žalobce. Z uvedeného vyplývá, že žalovaný nesprávným způsobem aplikoval § 7 odst. 1 písm. e) ZOZ, když žalobcem namítané označení považoval za nezapsané označení výrobků a služeb, ačkoli se svou povahou jedná o označení provozovny. Takové označení je nutno považovat za jiné označení ve smyslu § 7 odst. 1 písm. e) ZOZ, přičemž pod tento neurčitý pojem musí být podřazeno i označení provozovny jako specifický případ obchodního jména.

15. Žalobce žalovanému dále vytkl, že při aplikaci § 7 odst. 1 písm. e) ZOZ zcela pominul zkoumání dobré víry osoby zúčastněné na řízení v době podání přihlášky, ačkoli skutečnosti zohledněné žalovaným při rozhodování dobrou víru osoby zúčastněné na řízení fakticky vylučují. Žalovaný žalobce nepřímou odkázal na jiná návrhová řízení, která ZOZ poskytuje. Dle přesvědčení žalobce je ovšem třeba případnou zlou víru přihlašovatele zohlednit i v přihlašovacím řízení a nikoli pouze v řízení o návrhu na prohlášení ochranné známky za neplatnou podle § 32 a násl. ZOZ. Je tomu tak zejména proto, že obecně je vyloučeno dovolávat se práv vyplývajících z práva Evropské unie podvodně či zneužívajícím způsobem, přičemž se jedná o obecnou zásadu, na níž je založeno právo Evropské unie požívající aplikační přednost před ustanoveními vnitrostátního práva, jimiž je unijní právo implementováno. Druhý důvod tkví v zásadě hospodárnosti, jakož i v zásadě ochrany právní jistoty, jejichž aplikace vylučuje poskytnout ochranu přihlášce, u níž je zřejmé, že není podána v dobré víře.
16. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Ve vyjádření k žalobě uvedl, že ze žádného z předložených dokumentů nevyplývá informace o reálné obchodní činnosti žalobce pod označením „PSÍ BOUDA“. Nebyly předloženy doklady prokazující žalobcovo užívání označení „PSÍ BOUDA“ pro nárokové služby a nelze učinit závěr, že se v důsledku užívání stalo označení „PSÍ BOUDA“ pro žalobce a jeho služby příznačným.
17. Žalobce se snaží prokázat, že mezi ním a přihlašovatelem (resp. ostatními nájemci) došlo k dohodě ohledně užívání označení „PSÍ BOUDA“. Žalobce předložil několik dokladů, které žalovaný posoudil jako doklady interní povahy (předávací protokoly k nájemním smlouvám, přeučtování plynu). Ani z těchto dokladů nelze seznat, že by upravovaly užívání či jinou dispozici s označením „PSÍ BOUDA“ mezi žalobcem a přihlašovatelem. Jelikož se jedná o interní dokumenty, rovněž neprokazují užívání označení „PSÍ BOUDA“ v obchodním styku (vůči spotřebitelům). K výtce, že se o dokumenty interní povahy nejedná, žalovaný uvádí, že se jedná o dokumenty, ke kterým měl přístup úzký okruh osob – žalobce a jeho nájemníci. Stěží lze takové dokumenty (byť opatřené nápisem „PSÍ BOUDA“) považovat za užívání označení v obchodním styku. Vzhledem k tomu, že se k takovým dokumentům (spotřebitelé) zpravidla nedostanou, nemohly na spotřebitele (veřejnost) působit tak, že by nezapsané označení začali vnímat jako distinktivní a odlišující pro nárokové služby ve vztahu k osobě žalobce.

18. I kdyby bylo možné interní dokumenty přičíst ve prospěch žalobce jako doklady obsahující označení „PSÍ BOUDA“ užívané ve vztahu k veřejnosti, s ohledem na jejich malé množství, obsah a časovou nenávaznost by nestačily k prokázání užívání daného označení ve vztahu k nárokovaným službám, jež by bylo schopno založit práva uživatele nezapsaného označení dle § 7 odst. 1 písm. e) ZOZ. Z většiny předložených dokladů vyplývá pouze přítomnost restauračního či obdobného zařízení „PSÍ BOUDA“ v předmětné nemovitosti již od 70. let 20. století. To, že žalovaný v napadeném rozhodnutí uvádí, že „*nemá pochybnosti o povědomosti jednotlivých nájemců o spojení názvu PSÍ BOUDA s provozovnou restauračních či obdobných služeb v dané nemovitosti*“, není s výše uvedeným závěrem v rozporu. Tvrzení žalobce o existenci dohod ohledně užívání daného označení mezi žalobcem a přihlašovatelem (či předchozími nájemci) nebylo doloženo. To ovšem neznamená, že by nájemci nemohli vědět, že se daná nemovitost již řadu let nazývá PSÍ BOUDA.
19. K námitce, že nesprávným způsobem aplikoval § 7 odst. 1 písm. e) ZOZ, když žalobcem namítané označení považoval za nezapsané označení výrobků a služeb, ačkoli se svou povahou jedná o označení provozovny, žalovaný uvedl, že tuto námitku žalobce vznášá až v řízení před soudem. Doposud se domáhal ochrany nezapsaného označení „PSÍ BOUDA“ ve smyslu formálně nechráněného označení služeb užívaného v obchodním styku. I kdyby žalobcem namítané označení žalovaný považoval za jiné označení (označení provozovny) užívané v obchodním styku ve smyslu § 7 odst. 1 písm. e) ZOZ, závěry a výrok napadeného rozhodnutí by to nezměnilo. Jak žalovaný uvedl v napadeném rozhodnutí, žalobce neprokázal, že označení „PSÍ BOUDA“ užíval v obchodním styku v takovém rozsahu, že by k němu nabyl práva ve smyslu zmíněného ustanovení. Z předložených dokumentů neplyne, že by žalobce byl uživatelem označení „PSÍ BOUDA“ (ať už se jedná o užívání nezapsaného označení pro služby nebo užívání označení provozovny) v rozsahu nutném pro přiznání ochrany. I v případě, že by se jednalo o označení provozovny, bylo by na žalobci, aby prokázal, že se toto označení stalo příznačným pro něj a jeho služby. I ochrana jiného označení ve smyslu § 7 odst. 1 písm. e) ZOZ totiž vyžaduje, aby toto jiné označení bylo namítajícím (žalobcem) užíváno v obchodním styku.
20. K výtce, že z úřední povinnosti nezkoumal dobrou víru přihlašovatele v době podání přihlášky, žalovaný konstatoval, že dne 1. 1. 2019 vstoupil v účinnost zákon č. 286/2018 Sb. (novela zákona o ochranných známkách), který do českého právního řádu transponoval směrnici Evropského parlamentu a Rady 2015/2436. Aktuální právní úprava umožňuje žalovanému zkoumat nedostatek dobré víry již pouze v návrhovém řízení o prohlášení ochranné známky za neplatnou, tedy nikoli v zápisném řízení a nikoli z moci úřední.
21. Na základě výše uvedeného je žalovaný přesvědčen, že napadené rozhodnutí vychází z řádně zjištěného skutkového stavu, je správně, logicky a podrobně odůvodněno a bylo vydáno v souladu s příslušnými ustanoveními správního řádu i ZOZ.
22. Osoba zúčastněná na řízení v písemném vyjádření k věci samé rovněž popřela důvodnost žaloby a navrhla, aby ji soud zamítl. Ztotožnila se se závěrem žalovaného, že žalobcem předložené doklady nemají samy o sobě ani ve vzájemných souvislostech žádnou vypovídací hodnotu o užívání nezapsaného označení v obchodním styku žalobcem a že

žalobce není možno označit za uživatele nezapsaného nebo jiného označení užívaného v obchodním styku, k němuž mu náleží taková práva, na základě kterých by zápisem napadené přihlášky ochranné známky do rejstříku došlo k zásahu do nich.

23. Osoba zúčastněná na řízení k tvrzením žalobce poznamenala, že v předmětné nemovitosti na adrese V Kopečku 81/1 v Hradci Králové se historicky v 70. letech 20. století nacházela vinárna Hubertus, která měla tehdy vstup ze dřevěného sudu se stříškou podobný psí boudě a z uvedeného důvodu tomu určitý okruh lidí říkal slangově „psí bouda“. Předmětné nebytové prostory byly v letech 1991 až 2001 uzavřeny a v letech 2002 až 2012 v nich byla provozována herna s výherními automaty a dvěma sázkovými kanceláři pod názvem „SPORT CLUB“. Minimálně v období 2004 až 2011 znali zákazníci tuto provozovnu jako tzv. „tipáč“ a nikoliv jako „PSÍ BOUDU“; tehdejší provozovatel používal v obchodním styku pro název provozovny pouze označení „SPORT CLUB“. Teprve až osoba zúčastněná na řízení zde v roce 2013 (tedy přibližně 22 let po ukončení provozu vinárny) zahájila provoz restaurace pod označením „PSÍ BOUDA“. Osoba zúčastněná na řízení proto odmítá jako zcela účelová tvrzení žalobce, že po provedení rekonstrukce se v budově vystřídalo několik nájemců, kteří v pronajatých prostorách provozovali pohostinská zařízení nesoucí označení „Psí bouda“. Byla to až ona, kdo v roce 2013 umístil nad vchod restaurace slovní spojení „PSÍ BOUDA“ v té podobě, jak bylo přihlašováno přihláškou ochranné známky č. O-555383. Název „PSÍ BOUDA“ si veřejnost spojila s provozováním restaurace až v důsledku obchodní činnosti osoby zúčastněné na řízení, která restauraci s uvedeným názvem začala v předmětné nemovitosti provozovat v roce 2013.
24. Osoba zúčastněná na řízení rovněž odmítla tvrzení žalobce, že podávala přihlášku ochranné známky č. O-555383 v době, kdy již bylo zřejmé, že nedojde k prodloužení doby trvání nájmu. V době podání předmětné přihlášky bylo stále jednáno o podmínkách prodloužení doby trvání nájmu v předmětné nemovitosti, kdy osobě zúčastněné na řízení byl naopak v obecné rovině sdělen zájem žalobce o další pokračování nájemního vztahu. Za tímto účelem byl ostatně prodloužen původně sjednaný nájem o dalších 6 měsíců tak, aby měly obě smluvní strany dostatek času vyjednat dlouhodobější podmínky spolupráce.
25. Žalobce jakožto vlastník a pronajímatel předmětného prostoru po osobě zúčastněné na řízení nevyžadoval, aby uvedené prostory užívala pod označením „PSÍ BOUDA“, což ostatně potvrzuje i nájemní smlouva ze dne 7. 11. 2013, v níž žádná zmínka o povinnosti označit uvedené prostory slovním spojením „PSÍ BOUDA“ není. Osoba zúčastněná na řízení v této souvislosti poukázala na to, že ani v ostatních smlouvách o nájmu nebytových prostor předmětné nemovitosti, jež byly žalobcem v řízení předloženy, rovněž není žádná zmínka o povinnosti nájemců označit uvedené prostory slovním spojením „PSÍ BOUDA“. Naznačuje-li žalobce, že nájemci předmětného nebytového prostoru užívali slovní spojení „PSÍ BOUDA“ na základě domluvy se žalobcem, pak takový postup není možný, neboť *„zásadně (nehledě k tomu, že je to i pojmově vyloučeno) je však vyloučeno poskytování „licence“ k užívání nezapsaného označení třetím osobám, neboť i samo právo držitele nezapsaného označení je výjimkou k právu vlastníka ochranné známky a další rozšiřování takové výjimky bez opory v zákoně nelze připustit, nehledě k tomu, že by to bylo zcela v rozporu se zásadami, z nichž vychází právní úprava ochranných známek“* (viz rozsudek Vrchního soudu v Praze, sp. zn. 3 Cmo 329/2009 ze dne 26. 4. 2010).

26. Osoba zúčastněná na řízení považuje za zcela irelevantní argumentaci žalobce, že žalovaný měl označení provozovny právně kvalifikovat jako jiné označení ve smyslu § 7 odst. 1 písm. e) ZOZ. Pro právní posouzení věci je nepodstatné, zda se jedná o nezapsané označení nebo jiné označení – v obou případech byl žalobce povinen v řízení před žalovaným prokázat, že slovní spojení „PSÍ BOUDA“ užíval v obchodním styku, že tak činil před podáním přihlášky osoby zúčastněné na řízení, a to pro stejné nebo podobné výrobky a služby, které jsou uvedeny v seznamu výrobků a služeb přihlašovaného označení. Žalovaný proto nijak nepochybil, když se v žalobou napadeném rozhodnutí správně zabýval tím, zda žalobce užíval slovní spojení „PSÍ BOUDA“ k označování výrobků a služeb. Osoba zúčastněná na řízení v této souvislosti zdůraznila, že žalobce slovní spojení „PSÍ BOUDA“ v rámci své obchodní činnosti vůbec neužíval, a proto uvedené označení nemohlo pro žalobce nabýt v obchodním styku rozlišovací způsobilosti tak, jak to předpokládá § 5 ZOZ.
27. Osoba zúčastněná na řízení odmítla jako účelové i tvrzení žalobce, že nebyla v době podání přihlášky ochranné známky č. O-555383 v dobré víře. V této souvislosti upozornila na to, že žalobce její dobrou víru v době podání přihlášky ochranné známky č. O-555383 v průběhu řízení před žalovaným nezpochybňoval. Zopakovala, že označení „PSÍ BOUDA“ se opětovně vžilo do paměti veřejnosti až v důsledku obchodní činnosti osoby zúčastněné na řízení, která v předmětné nemovitosti začala od roku 2013 provozovat restauraci s názvem „PSÍ BOUDA“. Žalobce nemůže těžit z již dosažené proslulosti dříve formálně nechráněného označení, neboť toto vešlo ve veřejnou známost bez jeho přičinění (viz rozsudek Vrchního soudu v Praze, sp. zn. 3 Cmo 49/2000). Označení „PSÍ BOUDA“ uvedené v přihlášce ochranné známky č. O-555383 osoba zúčastněná na řízení v obchodním styku intenzivně užívá od roku 2013 a zcela legitimně po téměř 6 letech provozování restaurace pod tímto označením podala přihlášku k předmětné ochranné známce za účelem získání formální ochrany uvedeného označení. V době podání přihlášky zde nebyla jiná třetí osoba, která by již dlouhou dobu užívala označení „PSÍ BOUDA“ pro totožný či podobný výrobek či službu, ani zde nebyla jiná třetí osoba, které by svědčilo právo plynoucí z nějaké další ochranné známky. Absence dobré víry osoby zúčastněné na řízení v době podání přihlášky ochranné známky č. O-555383 je proto vyloučena.
28. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán; vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 s.ř.s.).
29. Podle § 7 odst. 1 písm. e) ZOZ (ve znění účinném od 1.1.2019) přihlašované označení se nezapíše do rejstříku na základě námitek proti zápisu ochranné známky do rejstříku podaných u Úřadu (dále jen "námítky") uživatelem nezapsaného označení nebo jiného označení užívaného v obchodním styku, který přede dnem podání přihlášky nabyl práva k nezapsanému nebo jinému označení užívanému v obchodním styku, pokud z důvodu shodnosti či podobnosti přihlašovaného označení s nezapsaným nebo jiným označením a shodnosti nebo podobnosti výrobků či služeb, na něž se tato označení vztahují, existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti; za pravděpodobnost záměny se považuje i pravděpodobnost asociace.

30. Podle § 25 odst. 1 ZOZ osoby uvedené v § 7 mohou podat námitky ve lhůtě 3 měsíců od zveřejnění přihlášky, a to z důvodů uvedených v tomto ustanovení. Lhůtu k podání námitek nelze prodloužit a její zmeškání nelze prominout.
31. Podle § 25 odst. 2 ZOZ námitky musejí být odůvodněny a doloženy důkazy umožňujícími projednání každé z námitek. K doplnění námitek a k důkazům předloženým na jejich podporu po lhůtě uvedené v odstavci 1 Úřad nepřihlíží.
32. Podle § 25 odst. 4 ZOZ námitky lze podat na základě části nebo všech výrobků nebo služeb, pro které je starší právo chráněno nebo k ochraně přihlášeno, a mohou se týkat části nebo všech výrobků nebo služeb, pro které je podána přihláška.
33. Podle § 25 odst. 5 ZOZ námitky obsahují
- a) označení výrobků nebo služeb, jichž se námitky týkají, nebo údaj, že se námitky týkají všech výrobků nebo služeb uvedených v přihlášce,
 - b) údaje o starších právech namítajícího, na nichž jsou námitky založeny, a
 - c) označení výrobků nebo služeb, na nichž jsou námitky založeny, nebo údaj, že jsou založeny na všech výrobcích nebo službách chráněných staršími právy namítajícího.
34. Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
35. Soud nepřisvědčil žalobní námitce vytykající žalovanému, že nesprávně vyhodnotil důkazy svědčící o užívání označení Psí bouda žalobcem v obchodním styku a v důsledku toho pak nesprávně posoudil otázku, zda žalobce užíval toto označení pro výrobky a služby, jež jsou shodné či zaměnitelné s výrobky a službami, pro něž byla osobou zúčastněnou na řízení podána napadená přihláška ochranné známky.
36. Žalobce argumentuje tím, že předloženými důkazními prostředky prokázal, že i předešlí nájemci restaurace v budově v jeho vlastnictví žalobce užívali při označování restaurace označení Psí bouda. Soud k tomu předně uvádí, že pro posouzení opodstatněnosti žalobcových námitek uplatněných dle § 7 odst. 1 písm. e) ZOZ, a tím i pro posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí není podstatné, zda všichni nájemci nebytových prostor v budově patřící žalobci užívali pro provozovnu označení Psí bouda, ale to, zda žalobce v námitkovém řízení prokázal, že právě on byl uživatelem tohoto označení užívaného v obchodním styku pro relevantní výrobky a služby, jenž k tomuto označení nabyl práva přede dnem podání napadené přihlášky ochranné známky. Soud má ve shodě s názorem žalovaného za to, že žalobce neunesl důkazní břemeno, které jej v tomto směru tížilo. Pouze na okraj soud dodává, že není pravdou, že by žalobce prokázal užívání tohoto označení všemi subjekty, se kterými po rekonstrukci nemovitosti uzavřel nájemní smlouvu. V jím předložených nájemních smlouvách se totiž označení Psí bouda nevyskytuje a v případě provozovny s názvem „Sport club” se novinový článek (v napadeném rozhodnutí označený jako důkaz č. 7) sice zmiňuje o otevření nového sportovního baru „Psí bouda”, na fotografii cedule nad vchodem do budovy je však jiný název, a sice „Sport club” (pravda, s modelem psí boudy ze dřeva umístěným mezi oběma slovy). Ostatní důkazy, jejichž detailní popis je uveden v napadeném rozhodnutí, se vesměs

upínají k minulosti (zmínky o někdejší vinárně s názvem „Psí bouda“ v článku z roku 1999 či ve výtažcích z knih) nebo k osobě zúčastněné na řízení, která užívání tohoto označení pro jí provozovanou restauraci nepopírá. Z ničeho tak nevyplývá, jaké označení užívali pro provozovnu v předmětné nemovitosti nájemci Ing. V. K. a Mgr. S. P., s nimiž žalobce uzavřel smlouvu o půjčce a nájmu nebytových prostor dne 30. 11. 2001.

37. Jestliže žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatoval, že „*nemá pochybnosti o povědomosti jednotlivých nájemců o spojení názvu PSÍ BOUDA s provozovnou restauračních či obdobných služeb v dané nemovitosti*“, vyjádřil tím pouze to, že nájemci s největší pravděpodobností věděli o tom, že se v dané nemovitosti historicky nacházela provozovna nesoucí tento název. Soud neshledává žádný rozpor mezi tímto konstatováním a závěrem žalovaného, že žalobce v řízení před Úřadem ničím neprokázal existenci jím tvrzených dohod o užívání označení „Psí bouda“, které údajně uzavíral s jednotlivými nájemci s cílem posilovat goodwill tohoto označení. Žalobce vskutku nepředložil jediný důkaz, jímž by existenci takových dohod prokázal. Samotné užívání označení „Psí bouda“, pokud k němu ze strany nájemců docházelo, takovým důkazem není a lze jej vysvětlit i jiným způsobem, například snahou toho kterého nájemce navázat na „tradici“ označení užívaného v minulosti pro provozovnu v dané nemovitosti.
38. Soud nepochybuje o tom, že pokud by žalobce skutečně v obchodním styku vystupoval jako oprávněný uživatel nezapsaného označení „Psí bouda“, který usiluje o budování jeho dobré pověsti a posílení povědomí spotřebitelské veřejnosti o sepětí tohoto označení s jeho nemovitostí, pak by zajisté podmínky užívání tohoto označení ze strany jednotlivých nájemců nebytových prostor smluvně upravil v nájemní či jiné smlouvě. Nic takového se však nestalo – žádný z listinných důkazních prostředků, které žalobce v námitkovém řízení předložil, neupravuje užívání či jinou dispozici s označením „PSÍ BOUDA“ mezi žalobcem a nájemci nebytových prostor.
39. Žalovaný v napadeném rozhodnutí právem označil předávací protokoly týkající se stavu měřidel energií, v nichž je uvedeno mj. též označení „Psí bouda“, a dále výňatky z projektové dokumentace zpracované pro účely rekonstrukce objektu za dokumenty interního charakteru, neboť se jedná o listiny, které doajista nebyly určeny spotřebitelské veřejnosti, a nemohou tudíž prokázat užívání daného označení v obchodním styku ve vztahu k výrobkům či službám, pro které byla podána napadená přihláška ochranné známky. Zmíněné listiny nijak nesouvisí s provozováním restaurační, vinárenské či pohostinské činnosti, pivem, či pivovarnickými službami. Nutno dodat, že z nich s ohledem na jejich charakter nevyplývá ani to, jaký konkrétní název užívali jednotliví nájemci k označení provozovny v předmětné nemovitosti.
40. Jádrem žalobcovy argumentace je tvrzení, že z hlediska námitkového důvodu zakotveného v § 7 odst. 1 písm. e) ZOZ není podstatné, že on sám nikdy nebyl provozovatelem restaurace v předmětné nemovitosti, ale to, že svým jednáním aktivně užíval označení „Psí bouda“ jako označení provozovny restaurace, kterou dával do pronájmu dalším osobám, mj. též osobě zúčastněné na řízení. Žalobce je přesvědčen, že podle § 7 odst. 1 písm. e) ZOZ se může ochrany poskytované uživateli nezapsaného označení domáhat i on jakožto vlastník nemovitosti, který provozovnu nesoucí označení „Psí bouda“ dává do pronájmu

jiným osobám, protože tímto způsobem dané označení používá pro stejné či podobné výrobky a služby jako nájemce – provozovatel restaurace.

41. Soud tento žalobcův názor považuje za mylný. Ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) ZOZ jednoznačně definuje osobu namítajícího jako *uživatele nezapsaného označení nebo jiného označení užívaného v obchodním styku, který přede dnem podání přihlášky nabyt práva k nezapsanému nebo jinému označení užívanému v obchodním styku*, a dále vyžaduje, aby existovala pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti důvodu shodnosti či podobnosti přihlašovaného označení s nezapsaným nebo jiným označením a *shodnosti nebo podobnosti výrobků či služeb, na něž se tato označení vztahují*. Je tak zřejmé, že namítající musí být uživatelem nezapsaného označení nebo jiného označení, k němuž nabyt práva přede dnem podáním přihlášky a které (on sám) užívá v obchodním styku, přičemž se musí jednat o označení, jež se vztahuje na shodné nebo podobné výrobky či služby jako označení uvedené v (napadené) přihlášce. Žádnou z těchto zákonem stanovených podmínek žalobce nesplňuje.
42. Dle názoru soudu žalobce v řízení před Úřadem neprokázal, že by mu náležela práva k „Psí bouda”. Žalobce si právo k tomuto označení osvojuje výlučně na základě toho, že koupil nemovitost, ve které se v minulosti nacházela vinárna či restaurace nesoucí tento název, a že restaurace se stejným názvem zde byla provozována i po jím provedené rekonstrukci nemovitosti. Pouhá tato skutečnost však k založení práva k označení „Psí bouda” žalobci nepostačuje. Žalobce nikdy nebyl tím, kdo dané označení při své podnikatelské činnosti užíval k označování výrobků a služeb spojených s restaurační a pohostinskou činností. On pouze přenechal část své nemovitosti jinému k užívání (nájmu nebytových prostor), přičemž v řízení nebylo nijak prokázáno, že by jakkoliv ovlivnil to, jakým způsobem nájemce provozovnu umístěnou v pronajatých prostorách označí. V každém případě žalobce sám ve vztahu k relevantní spotřebitelské veřejnosti, tj. návštěvníkům restauračních či vinárenských zařízení, označení „Psí bouda” pro výrobky či služby poskytované v těchto zařízeních nikdy neužíval, a již proto jej nelze považovat za uživatele tohoto označení v obchodním styku ve smyslu § 7 odst. 1 písm. e) ZOZ.
43. Soud se plně ztotožňuje také se závěrem žalovaného, že listinné důkazní prostředky předložené žalobcem v průběhu námitkového řízení s ohledem na jejich malé množství, časovou nenávaznost a obsah (většina z nich prokazuje buď to, že se kdysi v předmětné nemovitosti nacházela vinárna či restaurace s názvem „Psí bouda”, nebo uzavření nájemních smluv mezi žalobcem a jednotlivými nájemci) nepostačuje k tomu, aby žalobci založila práva uživatele nezapsaného označení ve smyslu § 7 odst. 1 písm. e) ZOZ. Jak v tomto směru přiléhavě konstatoval žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí, přestože § 7 odst. 1 písm. e) ZOZ výslovně nestanoví potřebný rozsah užívání namítaného nezapsaného označení v obchodním styku, musí se jednat o práva, která jsou dostatečně silná, aby zamezila zápisu přihlašovaného označení do rejstříku ochranných známek. To znamená, že užívání nezapsaného či jiného označení v obchodním styku ze strany nositele práv k tomuto označení (namítajícího) by mělo být nikoliv jednorázové či nahodilé, ale naopak déletrvající a kontinuální. Pouze při takovém užívání může přítomnost nezapsaného nebo jiného označení na trhu působit na spotřebitelskou veřejnost tak, aby s ním spojovala obchodní původ jím označovaných výrobků nebo služeb.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. P.

44. Neobstojí ani námitka vytýkající žalovanému, že při právním posouzení věci samé nedostatečně zohlednil právní povahu označení, jehož ochrany se žalobce podáním námitek domáhal. Předně je třeba uvést, že žalobní argumentace, v níž žalobce poukazuje na to, že označení „Psí bouda“ užíval jako obchodní jméno/označení provozovny, vůbec nebyla součástí námitek proti přihlašovanému označení. Dodatečné uplatnění této argumentace v řízení před soudem je opožděné, a tudíž nepřípustné. Námitkové řízení je totiž ovládáno přísnou koncentrační zásadou zakotvenou v § 25 odst. 1 a 2 ZOZ. Podle zmíněných ustanovení mohou osoby uvedené v § 7 zákona účinně podat námitky pouze ve lhůtě 3 měsíců od zveřejnění přihlášky, a to z důvodů uvedených v tomtéž ustanovení. Lhůtu k podání námitek nelze dle výslovného znění zákona prodloužit a její zmeškání nelze ani prominout. Podle § 25 odst. 2 ZOZ musí být námitky odůvodněny a zároveň musí být doloženy důkazy umožňujícími projednání každé z námitek; k doplnění námitek a k důkazům předloženým na jejich podporu po lhůtě uvedené v odstavci 1 Úřad nepřihlíží. Nutno podotknout, že citované ustanovení ZOZ představuje speciální úpravu týkající se námitkového řízení, která vylučuje aplikaci obecné úpravy obsažené v § 82 odst. 4 správního řádu. Z citovaných ustanovení vyplývá, že vymezení rozsahu námitek proti zápisu přihlašovaného označení a jejich doložení důkazy je ve výlučné dispozici namítajícího, který tak může učinit pouze v zákonem stanovené lhůtě, přičemž zákon mu stanoví povinnost námitky věcně odůvodnit, tj. uvést konkrétní důvody skutkové i právní, které brání zápisu přihlašovaného označení do rejstříku ochranných známek. Namítající není oprávněn uplatněné námitky dodatečně jakkoliv doplňovat či měnit. Pro rozhodnutí žalovaného ve věci samé jsou relevantní toliko včas uplatněné námitky (jejich skutkové a právní zdůvodnění) a důkazy k jejich prokázání, doložené namítajícím v téže lhůtě. Jakékoliv další doplnění námitek o novou argumentaci je nepřípustné, a stejně tak jako k němu nemůže při rozhodování o námitkách přihlížet Úřad, nemůže jej při přezkumu zákonnosti napadeného rozhodnutí zohlednit ani soud. Opačný postup by byl popřením zmíněné koncentrační zásady zakotvené v zákoně.
45. K žalobcem opožděně uplatněné argumentaci o nutnosti zohlednění právní povahy označení „Psí bouda“, jež žalobce údajně užíval jako obchodní jméno (na jiném místě žalobce tvrdí, že toto označení v obchodním styku užíval jako označení provozovny), soud uvádí, že v námitkovém řízení žalobce ničím neprokázal, že by zmíněné označení bylo jeho obchodní firmou, pod kterou by vykonával podnikatelskou činnost. Souhlasit lze s tím, že se jednalo o označení provozovny umístěné v nemovitosti ve vlastnictví žalobce, jednalo se však o provozovnu, kterou neprovozoval (nevykonával v ní podnikatelskou činnost) žalobce, ale jiný subjekt. Užívání označení „Psí bouda“ při provozování této provozovny bylo jednáním provozovatele restaurace, tj. nájemce nebytových prostor v nemovitosti žalobce, a nelze je přičítat žalobci. Soud k tomu dodává, že označení provozovny nelze považovat za obchodní jméno, jak mylně tvrdí žalobce. I jím citovaný rozsudek ve věci Céline SARL ze dne 11.9.2009, C-17/06 ostatně výslovně rozlišuje mezi těmito dvěma pojmy s ohledem na jejich rozdílné cíle. Zároveň je třeba doplnit, že i na tzv. „jiné označení užívané v obchodním styku“ ve smyslu § 7 odst. 1 písm. e) ZOZ dopadá podmínka zakotvená v témže ustanovení, jež spočívá ve shodnosti nebo podobnosti výrobků či služeb, na něž se tato označení (míněno přihlašované označení a jiné označení užívané namítajícím v obchodním styku) vztahují. Jak již bylo soudem konstatováno shora, žalobce ničím neprokázal, že by označení „Psí bouda“ užíval v obchodním styku k označování výrobků a služeb, pro které byla podána napadená přihláška ochranné známky.

46. Zcela neopodstatněná je závěrečná žalobní námitka, podle níž žalovaný pochybil, jestliže v námitkovém řízení pominul zkoumání dobré víry osoby zúčastněné na řízení v době podání napadené přihlášky. Ve vztahu k této žalobní argumentaci postačí (ve shodě s argumentací žalovaného v jeho vyjádření k žalobě) uvést, že právní úprava obsažená v ZOZ po jeho novelizaci provedené zákonem č. 286/2018 Sb., jenž nabyl účinnosti dne 1. 1. 2019, umožňuje žalovanému zkoumat nedostatek dobré víry pouze v návrhovém řízení o prohlášení ochranné známky za neplatnou, tedy nikoli v zápisném (námitkovém) řízení a nikoli z moci úřední.
47. Závěrem soud uvádí, že předmětem soudního přezkumu v této věci není jednání osoby zúčastněné na řízení namířené proti novému nájemci restaurace v předmětné nemovitosti, které žalobce zmínil v žalobě, tj. podání návrhu na předběžné opatření zakazující novému nájemci restaurace užívání označení Psí bouda a následné podání žaloby na ochranu proti nekalé soutěži, jíž se má nový nájemce restaurace dopouštět užíváním označení Psí bouda. Pouze v obecné rovině lze konstatovat, že toto jednání soud vnímá jako logickou a zcela pochopitelnou snahu o ochranu práv k ochranné známce „PSÍ BOUDA”, které je nyní osoba zúčastněná na řízení vlastníkem.
48. Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl. Za splnění podmínek zakotvených v § 51 odst. 1 s.ř.s. tak učinil bez nařízení jednání. Při rozhodování ve věci samé soud vyšel výlučně z obsahu správního spisu; provádění jakýchkoliv dalších důkazů shledal nadbytečným.
49. Protože žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné důvodně vynaložené náklady v řízení nevznikly, soud ve druhém výroku rozsudku v souladu s § 60 odst. 1 s.ř.s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
50. Soud neuložil osobě zúčastněné na řízení žádnou povinnost a neshledal ani důvody hodné zvláštního zřetele, pro které by jí mohl přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. Proto ve třetím výroku tohoto rozsudku v souladu s § 60 odst. 5 s.ř.s. rozhodl, že osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. P.

Praha 29. září 2022

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje V. P.